

8 sekund chybělo k udržení naděje

Naše florbalová reprezentace byla 10.12. 2007 velmi blízko k triumfu na POPRASKU 2007. Naděje na 1. místo v turnaji utekla v prodloužení 8 sekund před koncem. Ale nepředbíhejme a pojďme hezky od začátku.

Náš tým měl sraz v 7:45 na Dejvické v metru. Nutno podotknout, že na sraz přišla zhruba polovina lidí. Téměř neustále drnčely telefony a z nich se jen linuly omluvy typu: „Zaspal, Ujela tramvaj,...“. Po několikaminutovém čekání mohl hlavní a zároveň jediný kouč pan profesor Erlebach zkonstatovat, že tým se zřejmě poskládá. A tak jsme se odebrali do místa konání turnaje - do haly na Kotlářce. Tam jsme s údivem zjistili, že budeme sdílet miniaturní šatnu ještě s jedním týmem. Když jsme přišli do šatny, tak tento tým byl více než nevstřícný našim požadavkům o částečné uvolnění šatny. A tak se toho chopil Honza Šelep a pokusil se jim domluvit. Jenže i tato snaha přišla v niveč. Po krátké gestikulaci a výměně názorů jsme si řekli, že chytřejší ustoupí a obsadili jsme dočasně jinou šatnu, která vůbec nepatřila nám.

Do turnaje jsme podle plánu postupně zasáhli ve druhém a posledním utkání. Což bylo velmi nepříjemné, protože mezi utkáními jsme měli více než hodinovou pauzu, při které jsme téměř všichni prochladli. To ale na náš výkon nemělo téměř žádný vliv. V prvním utkání se výběr GVP utkal s výběrem OA Holešovice. Hned během prvního střídání se podařilo naší reprezentaci vstřelit úvodní bleskovou branku, na které měl největší zásluhy střelec Vašek Kudrna, který se dokázal prosadit před brankou a dotlačit míček až za brankáře. Co se ale dělo potom, tak pro to nemám opravdu dostatek slov. Náš výběr velmi brzy pocítil na vlastní kůži, že soupeř není tak florbalově vyspělý a vše dohání takřka likvidačními zákroky. Na to, abych spočítal, kolik našich hráčů skončilo sražených na hrazení popřípadě úplně mimo hřiště, mi nestačily moje početní schopnosti. Kdyby se měla udělovat cena za nejčastěji protestující a nejvíc hlasitý tým, 100% bychom ji vyhráli. Téměř jako jeden muž naše střídačka vždy vyskočila při nějakém zákroku a požadovala tvrdé potrestání. Toho se ale v drtivé většině případů nedočkala, protože rozhodčí na začátek turnaje nasadil dost volný metr. Proto se pak také rozhodčí nemohl divit, že utkání se mu v závěru vymklo z rukou a po ukončení zápasu došlo na hřišti k emotivnímu vyříkání si názorů mezi týmy. I když utkání zastínily hrubé fauly protihráčů, náš celek se nenechal vyvést z herní pohody a postupně dokázali vstřelit góly Jirka Brabec a z přesilovky Vojta Buřič. Vypadalo to, že utkání máme již pevně v rukou a nedopustíme žádné drama v koncovce utkání, ale bohužel došlo k dalšímu fatálnímu omylu rozhodčího, když uznal gól soupeřovi, ačkoliv evidentně soupeř sekl našeho brankáře do ruky. Tento gól nás trochu vyvedl z rytmu a výsledkem byl druhý inkasovaný gól. Naštěstí se náš tým semkl a dokázal ubránit těsné vítězství. Na konečném výsledku 3:2 se nakonec ukázalo, že spravedlnost byla na naší straně, protože vítěznou branku jsme dali z přesilovky, která vznikla z jednoho z mnoha nevybíravých faulů na naše hráče. V pauze mezi utkáními nás opustil Michal Důbravský, kterého z toho všeho rozbolela hlava. :) Naštěstí jsme měli jednoho hráče navíc, takže jsme udrželi kompletní 3 pětky.

Druhé utkání se hrálo v mnohem klidnější atmosféře bez zbytečných faulů. O to víc ale utkání bylo dramatičtější po stránce herní. Pokud jsme chtěli pomýšlet na finále, museli jsme toto utkání rovněž vyhrát, remíza by nám nestačila. Hráli jsme proti SOU Belgická a opět se nám podařilo dát velmi brzo úvodní branku zásluhou

Tomáše Mikuli. Po úvodní brance se nám ale zastavila naše gólová potence a soupeř vyrovnal hru. Od této doby to byl více než rovný boj. Soupeři se podařilo ještě do přestávky vyrovnat a nám se nedařilo vytvořit soustavný tlak. Pak ovšem se stalo něco nečekaného. Při jednom závaru před soupeřovou brankou rozhodčí, do té doby moc našemu celku nenakloněn, odpískal trestný nájezd za nedovolené bránění v brankovišti. Zodpovědnost na sebe vzal kapitán Vašek Šuser. Vašek Šuser se při nájezdu pokusil rozpohybovat jejich brankáře, ale ve finální klíče mu utekl míček a bylo po šanci. Všem problesklo hlavou, že by nás tato zahozená šance mohla mrzet. A opravdu mohla. Rozhodčí nabídl tu samou výhodu o pár minut později i soupeři. Opět musím podotknout, že pravděpodobně neprávem. Při trestném nájezdu se ale naštěstí vyznamenal náš brankář a jednoznačně zmařil šanci soupeře. Čas plynul a už se zdálo, že nakonec budeme bojovat „jen“ o 3. místo. V následujících minutách nás skvělými zákroky podržel brankář. 3 minuty před koncem pan prof. Erlebach rozhodl, že stáhneme hru jen na první 2 pětky. Tímto tahem se nám dařilo dostat soupeře pod tlak a v čase 11:34 (26 sekund do konce utkání) se nám podařilo vsítit vítěznou branku. Radost na lavičce byla nepopsatelná. Výsledek 2:1 nás posunul do finále.

Po nervy drásajícím utkání s SOU Belgická jsme hned nastoupili k finálovému utkání s OA Kollárova. Bylo nám nadmíru jasné, že to nebude nikterak jednoduché. A o tom jsme se přesvědčili záhy, když soupeř vsítit první branku finále. Hra v prvním poločase byla prakticky vyrovnaná, jen s mírnou naší převahou. Přesto soupeři se dařilo držet poměrně dlouho těsný vedoucí výsledek. Když se ale nedařilo otočit výsledek první ani druhé lajně, tak za ně nakonec

zaskočila třetí lajna, která se v turnaji do této doby gólově neprosadila. Svůj jediný gól si ale nechala na tu nejdůležitější chvíli, na finále. Na polovině hřiště se podařilo odebrat soupeři míček, Martin Vichnar se s ním dostal až za branku, naservíroval ho Janu Zweschperovi a nekompromisní střelou k tyčce bylo srovnáno - 1:1. Do druhé půle náš celek nastoupil v mnohem lepší pohodě a vlastně celý druhý poločas byl v neustálém tlaku a stále ohrožoval branku soupeře. Už v první minutě se podařilo shodou okolností nastřelit 3 tyče během 10 sekund, směla převeliká. Soupeř byl prakticky bezzubý a jen sporadicky se dostával za vlastní půlku. Tlak GVP vrcholil, ale všechny šance pochytil skvěle chytající brankář. Už se pomalu zdálo, že je to snad budoucí Dominik Hašek. Naštěstí zdání v jedné chvíli ustalo. Z jednoho z mnoha závarů před brankou se podařilo vstřelit Jirku Brabcovi vedoucí gól – 2:1. Pomalu, ale jistě, se rodila senzace. Nervy pracovaly, drama vrcholilo. Zbývalo již jen několik málo minut do konce utkání a soupeř ze zoufalství nahodil velmi nepříjemný míč na naši branku. Naneštěstí se nepodařilo našemu brankáři míček dostatečně pokrýt, z dorážky jsme inkasovali a bylo rázem vyrovnáno – 2:2. Do normální hrací doby se už nepodařilo žádnému celku vstřelit branku. Přišlo na řadu 3minutové smolné prodloužení, kde platilo pravidlo o tzv. “Zlatém gólu“. Pan prof. Erlebach se opět pokusil oživit hru stažením 3. lajny. Náš tým srdnatě bojoval celé prodloužení a z několika šancí se mu nepodařilo dát vytoužený gól. Všichni sledovali hodiny, napětí by se dalo krájet, adrenalin v krvi houstl, většina už myslela na nájezdy. Čas 2:40, 20 sekund do konce prodloužení, naši hráči měli míček ve svém držení za naší brankou a rozhodli se pokusit se ještě o jeden závěrečný útok. Všichni se nastěhovali na

polovinu soupeře. Při přechodu do útoku ale došlo k chybě a ke ztrátě míčku. Z následného protiútoku do polootevřené obrany proniklo několik soupeřů. Jeden z nich vystřelil a ranou ze střední vzdálenosti nedal brankáři šanci. Čas se zastavil na 2:52, 8 sekund před koncem prodloužení. Naší lavičku zahalil nesmírný smutek a beznaděj, většina hráčů jen sedí a kouká do země, promítá si celý zápas a přemýšlí nad tím, co jsme mohli udělat jinak, kterou šanci měli proměnit, kde měli být. Na druhé straně hřiště propuká neutuchající radost ze šťastného gólu.

Těžko říct, kdo byl smutnější, zda skvěle chytající brankář, maturanti, pro které toto byla poslední šance si zahrát Poprask nebo ostatní hráči týmu. Jedno je ale jisté, ostudu jsme rozhodně neudělali, všichni hráli opravdu skvěle, s maximálním nasazením, obětavostí,... a 2. místo je opravdu překrásné. Musím od pana prof. Erlebacha vyřídít poděkování všem hráčům za skvělou reprezentaci GVP. Myslím, že už teď se všichni těší na příští ročník Poprasku. Jediné, co ještě po prohraném finálovém utkání zbývalo, bylo závěrečné focení týmu...Jen hodně těžko jsme se pokoušeli alespoň o malý úsměv...

Jan Zweschper
účastník Poprasku 2007

Sestava:

brankáři: Jan Hós (1) ; Šimon Srp (2)

1. řada

Václav Šuster (C)	Jiří Brabec	Mikula Tomáš
Michal Dúbravský		Štěpán Lorenc

2. řada

Václav Kudrna	Vojtěch Buřič	Dan Merta
Jan Šelep		Jan Kolda

3. řada

Martin Vichnar	Aleš Bílík	Jan Zweschper
Ondřej Platil		Ondřej Kroupa

Souhrn výsledků:

GVP	OA Holešovice	3:2
GVP	SOU Belgická	2:1
GVP	OA Kollárova	2:3 (PP)

=> 2. místo v turnaji

Střelci branek:

Jiří Brabec	2 góly
Václav Kudrna	1 gól
Vojtěch Buřič	1 gól
Václav Šuster	1 gól
Tomáš Mikula	1 gól
Jan Zweschper	1 gól